

عنوان مقاله:

بررسی روند بیابانزایی با استفاده از تغییرات کاربری و شاخص NDVI (مطالعه موردی دشت مهران)

محل انتشار:

اولین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عبدالرضا محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابان زدایی

فاطمه مهدوی فر

آسیه بیاتی

خلاصه مقاله:

پدیده بیابان زایی به عنوان یکی از بارزترین وجوه تخریب منابع طبیعی در جهان مطرح شده است و طی چند دهه گذشته کوشش های جهانی فراوانی برای مقابله و تعدیل این پدیده صورت گرفته است. سنجش از راه دور و تصاویر ماهواره ای ابزار بسیار مناسبی برای بررسی تغییرات کاربری اراضی در دوره های زمانی مختلف می باشد. در این مطالعه تصاویر ماهواره ای لندست سنجنده TM و تصاویر سنجنده +ETM در سال 1984 و 2007 تهیه، تصحیحات هندسی و رادیومتریکی بر روی آنها انجام گرفت. بعد از آن بهترین ترکیب رنگی کاذب (RGB,234) انتخاب گردید. سپس به روش طبقه بندی نظارت شده حداکثر احتمال پوشش کاربری اراضی در هر دو دوره زمانی تهیه گردید. برای ارزیابی دقت طبقه بندی از ضریب کاپا استفاده شد. همچنین نقشه پوشش گیاهی با استفاده از شاخص NDVI تهیه شد. از مقایسه بین دو نقشه کاربری اراضی سال های 1984 و 2007 به این نتیجه رسیدیم که اراضی مرتعی زیادی از منطقه به کشاورزی دیم تبدیل شده و همچنین با توجه به تغییرات اقلیمی، آب منطقه کاهش قابل توجه ای داشته است. و از مقایسه بین دو نقشه تهیه شده توسط شاخص NDVI پوشش گیاهی منطقه مورد بررسی قرار گرفت و این نتیجه حاصل شد که پوشش گیاهی در مراتع کاهش پیدا کرده و روند بیابانزایی در این منطقه رو به افزایش گذاشته است.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، روند، شاخص NDVI، پوشش گیاهی، کاربری اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/258295>

